

עפ"ת 57836/11/16 - ישראל ואזנה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

30 נובמבר 2016

עפ"ת 57836-11-16 ואזנה(אסיר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המערער ישראל ואזנה (אסיר)

נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער עו"ד גולני

המערער הובא על ידי שב"ס

ב"כ המשיבה - עו"ד מירי ביטון הראל

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת כב' השופט טל פרי בבית המשפט השלום לתעבורה בפתח תקווה, מיום 22.11.16 - שלא להורות על עיכוב ביצוע רכיב המאסר בפועל בן 7 חודשים שהושת על העורר בפ"ל 2442-11-12.

בין יתר רכיבי הענישה נקבעו גם פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 36 חודשים ומאסר על תנאי בן 12 חודשים.

העורר נדון, לאחר שהורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של נהיגה בשכרות (סמים) ונהיגה תחת השפעת סמים על פי סעיפים 39(א), 38(1) לפקודת התעבורה, ותקנה 26(2) לתקנות התעבורה, וכן בנהיגה בקלות ראש על פי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה.

2. על פי עובדות כתב האישום בגינו נדון העורר - ביום 24.7.12 נהג באופנוע ובבדיקת שתן שמסר, לאחר שנעצר על ידי המשטרה, נמצאו בגופו תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן מסוג קנביס.

3. יצוין כי בהודעת הערר, כמו גם בטיעונו בפניי, ציין ב"כ העורר את משך המאסר הקצר שנקבע לעורר, והתייחס גם לאירועים שהתרחשו ותועדו על ידי כב' השו' פרי במועד מתן גזר הדין - כשמתואר כי בעת הקראת גזר הדין נמלט העורר מאולם בית המשפט, בית המשפט הורה למאבטחת לצאת בעקבותיו, והוא נעצר על ידי מאבטחי בית המשפט. לאחר מכן נכנס לאולם שוטר שסייע במעצרו של העורר ועצר אותו בצומת הרחובות משה הס וולפסון.

העורר התנצל וציין כי נלחץ (היה בסערת רגשות, צעק ובכה).

לטענתו של ב"כ העורר נכנס העורר להיסטריה, גזר הדין ניתן מייד לאחר הטיעונים לעונש - ולמרות התנהגותו של העורר ניתן להבטיח את התייצבותו לריצוי עונשו בערבויות מתאימות. עוד ציין כי יש סיכוי טוב לערעור מטעמים משפטיים שציין.

4. מאידך, מתנגדת ב"כ המשיבה לעיכוב הביצוע וחוזרת על נימוקי ההתנגדות שהועברו בכתב לבקשה, לרבות העובדה כי פעמים רבות לא התייצב העורר לדיונים בעניינו, הוצאו נגדו 4 צווי הבאה, אף הוטלו ההליכים נגדו לצורך איתורו, הוא לא היה בקשר עם שירות המבחן, היו לו בעברו אף קשיים מול הממונה על עבודות השירות, הוא נמלט מאולם בית המשפט קמא בעת הקראת גזר דינו - וכל אלה מצביעים על חשש ממשי כי יימלט מאימת הדין.

אף לסיכויי הערעור - ציינה ב"כ המשיבה כי אלה נמוכים.

5. ההלכה הידועה בעניין זה הינה זו שנקבעה בע"פ 111/99 **שוורץ נ' מדינת ישראל**, כאשר השיקולים שצריכים לבוא בפניו של בית המשפט בבואו לשקול אם לעכב עונש מאסר הינם, בין היתר: חומרת העבירה ונסיבות ביצועה, אורך תקופת המאסר שהושתה על הנאשם, טיב הערעור וסיכויי הצלחתו, עברו הפלילי של הנאשם **והתנהגותו במהלך המשפט**, וכן נסיבות אישיות המיוחדות לכל נאשם ונאשם.

6. מן הכלל אל הפרט - אני סבורה כי נוכח התנהגותו של העורר במהלך גזר הדין, במצטרף להתנהגותו טרם מועד זה, כמפורט בטיעוני ב"כ המשיבה - אינם מצדיקים היעדרות לבקשת ב"כ העורר.

אני סבורה כי קיים חשש ממשי להימלטות העורר מאימת הדין, והתנהלותו מעידה על כך באופן מובהק.

אין להתעלם גם מחומרת העבירות בגינן נדון העורר - וגם אם תקופת המאסר קצרה - שיקול זה ניגף מפני השיקולים האחרים הנוגעים לחשש מהימלטות מאימת הדין וחומרת העבירות כנ"ל.

7. נוכח המקובץ - הערר נדחה.

8. בשולי הדברים ייאמר, כי יהא נכון ומוצדק להקדים את הדיון בערעור, לכשיוגש - וזאת לאור משך

המאסר הקצר שנקבע לעורר.

ניתנה והודעה היום כ"ט חשוון תשע"ז, 30/11/2016 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת